

Matkaraportti: ESCE Pariisi

Lukuvuosi 2012-2013.

Lauri Sandqvist

d0360248

Sisällysluettelo

1. Miksi Pariisi?	1
2. Ennen lähtöä.....	1
3. Cité Internationale Universitaire de Paris	3
4. École Supérieure de Commerce Extérieur.....	4
5. Hyvä tietää.....	6
6. Vapaa-aika.....	7

1. Miksi Pariisi?

Valitsin Pariisin vaihtokohteekseni, koska en ollut koskaan käynyt siellä ja kuvittelin sen olevan minulle tarpeeksi haastava kohde jo pelkästään kielen opiskelun kannalta. En ollut koskaan aikasemmin opiskellut ranskaa ja kuvittelin, että ranskalaiset eivät kuitenkaan puhu englantia, joten oppisin hyvin helposti kielen vuoden aikana. Lappeenrannan teknillisestä yliopistosta on mahdollista valita kaksi eri koulua, ESCE ja SKEMA Business School. Itse valitsin ESCE:n, koska koulussa oli enemmän paikkoja kauppatieteilijöille ja siellä oli myös mahdollista opiskella koko lukuvuosi. Halusin olla koko lukuvuoden siitä syystä, koska kaikki aina sanovat oman vaihtonsa jälkeen, että se 4,5 kuukautta on liian lyhyt aika. Uskoin myös, että Pariisissa varmasti riittää nähtävää ja tekemistä koko vuodeksi, toisin kuin pienemmissä vaihtokohteissa.

2. Ennen lähtöä.

Ennen lähtöä on hyvä tilata Eurooppalainen sairaanhoitokortti ja matkavakuutukset. Matkavakuutus koko vuodelle oli halvimmillaan noin 217 euroa. On hyvä varautua maksamaan jo huimia summia ennen kuin edes pääsee Pariisiin.

Hain asuntoa koulun kautta, koska kuvittelin sen olevan helpompaa kuin lähteä etsimään yksityisiltä markkinoilta ilman minkäänlaista ranskankielentaitoa. Koululta lähetettiin sähköpostitse esite, jossa oli listattuna asunnot ja vuokrahinnat. Listasta piti valita viisi suosikkia ja asunnot jaettiin sen mukaan, miten nopeasti lähetti toivomuslistansa takaisin. Tein toivomuslistani jo samana päivänä ja se tulikin jo seuraava päivänä takaisin. Sähköpostissa ilmoitettiin, että koulu muuttaa lokakuussa paikkaa La Défensestä Eiffelin tornin läheisyyteen ja haluanko vielä vaihtaa toivomuslistaa. Tämän tiedon saatua tein uuden listan ja lähetin sen takaisin. Parin viikon päästä sain ilmoituksen missä minulle tarjottiin asuntoa Cité Internationale Universitaire de Paris'ta, joka ei ollut edes vaihtoehtona listassa. Otin selvää paikasta ja se oli sijainniltaan ja hintatasoltaan mielestäni parempi kuin mikään muista esitteessä olleista vaihtoehtoista. Oli siis selvää, että valitsin Cité Universitairesta asunnon. Tämän jälkeen alkoi kirjeenvaihto Cité Universitairien kanssa ja ensimmäiseksi sieltä tuli kyselyä, että minkälaisen asunnon

haluaisin. Tarjolla oli kaksi eri vaihtoehtoa, molemmat yksiöitä. Ensimmäinen oli 14 neliön yksiö kylpyhuoneella ilman keittiötä. Keittiö oli jaettava muiden asukkaiden kanssa. Toinen vaihtoehto oli yksiö ilman kylpyhuonetta ja keittiötä. Toisin sanoen vessat, suihkut ja keittiöt piti jakaa muiden kesken. Hinta kylpyhuoneen kanssa oli 525 euroa ja ilman 420 euroa kuukaudessa. Valitsin tämän kalliimman yksiön, koska halusin vähintään oman kylpyhuoneen. Molemmissa asunnoissa sähkö, vesi ja internet sisältyivät vuokrahintaan.

Asunnon valitsemisen jälkeen alkoivat he lähettää kaikenlaisia papereita ranskaksi, joissa oli lueteltuina maksuja joita pitää hoitaa ennen kuin saapuu Pariisiin. Näihin lukeutui muun muassa 200 euron asunnon varausmaksu, jota ei saa perittyä takaisin. Sitten perittiin jokin käyttömaksu, joka oli 600 euroa niiltä, jotka olivat asunnossa yhden lukukauden ja 1200 euroa niiltä, jotka olivat koko lukuvuoden. Itse maksoin vain sen 600 euroa, koska en halunnut maksaa koko lukuvuodesta näkemättä asuntoa ja en tiennyt, että haluanko asua siellä koko lukuvuotta. Asuin kuitenkin Cité Universitairella koko lukuvuoden ja vältyin maksamasta tätä toista 600 euron puolikasta, kiitos Cité Universitairien oman byrokratian. Lisäksi Cité Universitaire lähetti listan papereita, jotka täytyy olla mukana asuntoa vastaanottaessa. Näihin kuului ainakin seuraavat paperit: passin kopio, pari passikuvaa, kuitit kaikista heidän lähettämistään laskuista ja muita heidän erikseen pyytämiään papereita. Paikan päällä oli maksettava vuokravakuus, joka oli yhden kuukauden vuokran verran. Vuokrasopimus alkoi 15.8. eli vielä piti lisäksi maksaa puolikas vuokra elokuulta, vaikka saavuin Pariisiin vasta 20.8.

Lentoja Pariisiin on joka päivä ja niiden hinnat heiluvat 100 euron molemmin puolin. Itse lensin SAS:lla Charles De Gaullen lentokentälle Tukholman kautta. Lennon hinta oli muistaakseni 100 euroa. Charles De Gaullen kentältä pääsee RER B junalla suoraan Pariisin keskustaan, josta voi vaihtaa metroon. Cité Universitairien RER B menee suoraan, matkaa kentältä menee noin 50 min ja lippu maksaa 9,5 euroa. Orlyn lentokenttä on huomattavasti lähempänä Cité Universitaire kuin mikään muu Pariisin lentokentistä. Orlysta Cité Universitairien menee noin 20-25 minuuttia OrlyBussilla ja se pysähtyy Cité Universitairien kohdalla. OrlyBussin hinta lentokentälle on 7,20 euroa ja se operoi Denfert-Rochereau metro/RER B asemalta. Orlyn kentälle lentää ainakin Norwegianin koneet.

3. Cité Internationale Universitaire de Paris

Cité Internationale Universitaire de Paris on perustettu 1920-luvun alussa ja sen tarkoitus on tarjota majoitusta ja tiloja lahjakkaille nuorille ihmisille ympäri maailmaa. Alueella on 40 taloa, joista suurin osa on nimetty maiden mukaan. ESCE:n opiskelijat sijoitettiin Cité Universitairessa joko Maison du Cambodgeen tai Maison Deutsch De La Meurtheen. Itse päädyin Maison du Cambodgeen, jossa sijaitti kylpyhuoneelliset asunnot. Maison Deutsch De La Meurthessä keittiö, vessa ja suihkut piti jakaa muiden asukkaiden kesken. Minulla oli huoneessa sänky, työpöytä, tuoli, jääkaappi ja vaatekaappi. Huone oli aluksi ahdistavan pieni, mutta siihen tottui nopeasti. Jokaisessa kerroksessa oli kaksi keittiötä, joita sai käyttää vapaasti, pannut, kattilat ja astiat piti ostaa itse. Citén päärakennuksessa, Maison Internationalessa, on ravintola, josta saa ostettua aterian asukaskorttia vastaan noin kolmeen euroon. Ruoka ei ollut mitään kovin kummoista, mutta hintaan nähden ihan mukiinmenevää, jos itse ei jaksanut kokata.

Alue on kampusmainen ja alueella on hyvät lenkkeilymahdollisuudet, lenkkeilijöitä näki joka päivä kellonajasta riippumatta. Alueella on myös muutama tenniskenttä ja isoja nurmialueita, joissa näki auringonpalvojia, larppaajia ja rugby harjoituksia. Alueella on myös uimahalli ja sisäpelihalli.

Punntisalia ja sisäaktiiviteettejä varten täytyi ostaa liikuntapassi, joka maksoi noin 40 euroa kolmelta kuukaudelta. 100 eurolla sai koko vuoden passin joka kävi myös viereisen jalkapallo/rugby areenan kuntosalille.

Ilta-aktiiviteettia Cité Universitairella kyllä riitti, eri talot järjestivät lähes joka viikko jonkinlaisia teemabileitä. Sisäänpääsy oli yleensä selvästi halvempi kuin keskustan yökerhoihin ja hintataso oli selvästi hillitympi. Alussa on hyvä käydä näissä tapahtumissa, koska niissä on helppo tutustua uusiin ihmisiin ja niissä yleensä tapasi myös paljon ranskalaisia, joihin ei yleensä Erasmus-tapahtumissa tutustunut.

Lisätietoa Cité Internationale Universitaire de Paris'ta oheisesta linkistä:

<http://www.ciup.fr/en>

4. École Supérieure de Commerce Extérieur.

Orientaatioviikko alkoi ESCE:llä 22.8.2012. ESCE sijaitsi silloin vielä La Défensessä Pôle Universitaire Léonard De Vincin tiloissa, jossa sijaitsee myös SKEMA Business School. Matkaan meni Cité Universitairesta noin 45-50 minuuttia.

Orientaatioviikko aloitettiin jakamalla jokaiselle vaihto-opiskelijalle tervetuliaispaketti ja opiskelijakortti, jolla pääsi rakennusten porteista sisään. Tervetuliaispaketissa oli esimerkiksi CAF opintotuen hakulomake ja sekä pikaopas, jossa neuvottiin käytännön asioiden hoitamisesta Pariisissa ja sekä muuta hyödyllistä. Lisäksi oppaaseen oli merkitty kaikki lomat, tärkeimmät pyhäpäivät, tenttiviikot sekä lukukauden aloitus ja lopetus.

Tervetuliaispakettien jakamisen jälkeen oli koko päivä oli erinäisiä koulun esittelyluentoja, joissa käytiin läpi koulun historiaa, luentokäytäntöjä ja sääntöjä. Lisäksi luennoilla käsiteltiin käytännön asioita Pariisista ja koulusta ja ehkä tärkeimpänä kuinka CAF lomake täytetään. Lomake täytetään kädestä pitäen luennolla, jonka jälkeen itse pitää hoitaa vaadittavat todistukset opintotoimistoon, jonka jälkeen he lähettävät sen eteenpäin.

CAF on Ranskan valtion myöntämä opintotuki kaikille Ranskassa opiskeleville ja sen suuruus on noin 80 euroa kuukaudessa. Sen hankkiminen ei taas ole niin helppoa kuin kuvittelisi. ESCE:ltä saa listan, jossa on listattu kaikki tarvittavat asiakirjat, jotta voi hakea CAFia. Hakemuksen mukaan tarvitaan ranskalainen pankkitilinumero, passin kopio, pari passikuvaa, asumistodistus (saa asunnonomistajalta) ja oma syntymätodistus ranskaksi käännettynä. Itselle tämä ranskankielinen syntymätodistus osoittautui vaikeaksi, koska Suomesta saa ranskankielisen syntymätodistuksen, mutta se ei kelpaa ranskalaisille vaan täytyy Pariisissa mennä Suomen suurlähetystöön ja pyytää heiltä lista virallisista Ranskan valtion hyväksyttämistä kääntäjistä. Eli hermoja raastavaa hommaa, itseltä homma kaatui siihen, koska pinna oli täytynyt. Kaiken lisäksi vaikka operaatio onnistuisikin, saa rahat tilille aikaisintaan tammikuussa.

Pankkitilin avaaminen oli sentään helpompaa. Orientaatioviikolla koululla päivysti BNP Paribas'n ja LCL:n edustajat ja he tarjosivat 100 euroa uudelle tilinavaajalle. Pankin edustajat auttoivat täyttämään ranskankielisen lomakkeen, mukana piti kuitenkin olla passi tai kuvallinen henkilökortti (ajokortti ei kelpaa henkilöllisyystodistuksesta Ranskassa). Noin viikon jälkeen saapui pankkikortti, johon oli jo ladattatuna 100 euroa.

Syyslomaa vietettiin syksyllä 2012 poikkeuksellisesti kaksi viikkoa, koska tänä aikana koulu muutti La Défensestä 15:nteen kaupunginosaan, Eiffel tornin läheisyyteen. Loma alkoi lokakuun lopulla. Lomalta palattiin uuteen rakennukseen, joka oli selvästi vieläkin hieman vaiheessa. Ruokalan valmistuminen viivästyi kuukausi kuukaudelta, alunperin ruokalan piti valmistautua ennen toisen lukukauden alkua (11.2.2013), mutta se ei ollut vielä valmis kesäkuussa 2013. Uudessa rakennuksessa ei ollut myöskään kirjastoa eikä suunnitelmien mukaan sellaista ole edes tulossa. ESCE:n kirjastona siis edelleen toimii Pôle Universitaire Léonard De Vincin tiedekirjasto La Défensessä.

Luennoilla käynti on käytännössä pakollista ESCE:llä, eli akateemiseen vapauteen Lappeenrannassa tottunut voi kokea tämän jokseen vastenmielisenä. Lukukaudessa sai olla 18 tuntia poissa, eli kuusi luentoa. Kaikki luennot kestävät kolme tuntia ja niistä saa 4 opintopistettä per kurssi, poislukien valinnaiset kurssit (electives).

Suomessa kurssit valitaan täyttämällä learning agreement, johon valitaan kaikki käytävät kurssit. Tosin tähän tulee poikkeuksetta vielä Pariisissa muutoksia, koska kaikkia valittavia kursseja ei yleensä löydy, silloin kun pitäisi ne virallisesti lyödä lukkoon ESCE:n intranetissä. Lisäksi ensimmäisellä luentoviikolla voi vielä vaihtaa kursseja, koska yleensä aina löytyy kursseja, jotka menevät päällekin.

Kurssit ovat noin pääsääntöisesti helpompia kuin Suomessa ja kurssien arvosanat yleensä koostuvat ryhmätyöstä ja sen esityksestä, välikokeesta, loppukokeesta ja tuntiaktiivisuudesta. Suurin osa kursseista toimii tällä tavoin, osassa kursseista saattaa olla useampi ryhmätyö tai yksi suuri ryhmätyö ja ei loppukoetta.

Kävin seuraavat 11 kurssia vaihtovuoteni aikana:

- French A0
- French A1
- French civilization
- European business culture
- International corporate finance
- International business practices
- Corporate governance
- Managing across borders
- Corporate social responsibility

- Current economic issues
- International financial markets

Lukukautta kohden oli pakollista opiskella yksi kurssi ranskaa. Ennen vaihtoa piti tehdä ranskankielen testi, joka määrittä millle tasolle sijoittui.

Syyslukukaudella tenttiviikko sijoittui joulukuun ensimmäiselle ja toiselle viikolle. Ranskassa on normaalia, että lauantaisin pidetään luentoja ja tenttejä. European business culture-kurssin luennot olivat molemmilla lukukausilla lauantaisin. Luennot olivat viiden tunnin luentoja joka toisena lauantaina. Kurssi oli varmasti yksi helpoimmista, tosin lauantaina herääminen yhdeksältä alkavaan luentoon vaati totuttelua. Myös tenttiviikolla lauantai on tenttipäivä.

5. Hyvä tietää.

Metro on Pariisissa nopein tapa liikkua, Pariisissa toimivat myös lähijunat RER A, RER B ja RER C, millä pääsee myös kehätien (périphérique) ulkopuolelle, esimerkiksi Paris Disneylandiin (RER A), Charles De Gaullen lentokentälle (RER B) tai vaikkapa Versaillesin palatsiin (RER C).

Metrot ovat toiminnassa pääsääntöisesti arkipäivisin välillä 05.30- 01.00 ja viikonloppuisin 05.30-02.00. RER junat sulkeutuvat hieman aikaisemmin noin puolen yön aikoihin arkisin ja viikonloppuisin noin puoli kahteen. Tosin kannattaa aina välillä tarkastaa RATP:n sivuilta sulkemisajat ja lakko-, ruuhka- ja onnettomuustiedotteet.

Vaihtarin on ehkä järkevintä ostaa joko kuukausittain ladattava Navigo-kortti tai Imagine R-kortti, joka on vuoden voimassa. Imagine R on tarkoitettu 12-25 vuotiaalle ja sen hankkimiseen tarvitsee ranskalaisen pankkitilin, josta kuukausittain menee noin 35 euroa. Lisäksi pitää lähettää postitse erillinen lomake tilatessa kortin, kortti täytyy myös irtisanoa kirjallisesti. Navigon voi hankkia metroasemien lipunmyyntipisteistä, kortti maksaa 5 euroa ja siihen tarvitsee passikuvan. Navigo on hyvä ladata aina kuukauden ensimmäisenä päivänä, koska kortti on voimassa ainoastaan kuun viimeiseen päivään asti. Navigon voi myös ladata viikoksi tai kahdeksi viikoksi, mutta se ei ole rahallisesti kannattavaa. Navigon kuukausilataus vyöhykkeille 1-2 on noin 66 euroa.

Pariisi on jaettu 5 vyöhykkeeseen, joista 1 ja 2 vyöhykkeet ovat kehätien sisällä. Navigolla ja Imagine R korteilla voi kulkea vapaasti 3-5 vyöhykkeillä viikonloppuisin ja juhlapyhinä, vaikka olisi vain vyöhykkeet 1 ja 2. Eli pidemmät reissut kannattaa ehkä sijoittaa viikonloppuihin, jos haluaa säästää rahaa. Hyvä on myös tietää, että La Défense sijaitsee metrolla kulkiessa 2 vyöhykkeellä, mutta RER A junalla kulkiessa tarvitsee 3 vyöhykkeen.

6. Vapaa-aika.

Pariisi on täynnä nähtävyyksiä, museoita, kahviloita ja ravintoloita. Tunnetuimpia nähtävyyksiä ovat Eiffel torni, Champs-Élysées, Riemukaari, Sacré-Coeur, Moulin Rouge ja Louvre.

Museoihin pääsee pääsääntöisesti alle 25-vuotiaat opiskelija ilmaiseksi sisään opiskelijakortilla. Louvre on kaikille ilmainen kuun ensimmäisenä sunnuntaina, mutta silloin on hyvä varautua pitkään jonotus aikaan, koska kaikki turistit ovat silloin siellä jonottamassa.

Hintataso on Suomen tasoa, tosin tietyiltä alueilta saa, esimerkiksi ravintoloissa kolmen aterian menun noin 10-20 euron hintaa. Saint-Michelin alueella on paljon tällaisia ruokapaikkoja.

Baarit ja klubit ovat hintatasoltaan Suomea paljon kalliimpia, klubeilla oluesta joutuu usein maksamaan 8-12 euroa ja lisäksi sisäänpääsymaksu voi olla 10 ja 30 euron välillä. Tosin useimpiin klubeihin pääsee viikolla ilmaiseksi ennen puoli yötä. Miesporukassa on usein myös lähes mahdotonta päästä suosituille klubeille, eli aina klubeille mentäessä naiset mukaan.

